

Mødet den 9. Decbr. 1937.

Fraværende: Andr. Bitsch, Chr. Nielsen og I. C. Sørensen.

1. (J. Nr. 372—1937). Indenrigsministeriets Samtykke til **Køb af Vorregaard**.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 546—1937). Socialministeriets Godkendelse af **Ungdomsarbejdet** ved Regulering af Ridebane paa Marselisborg Mark.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 601—1937). Undervisningsministeriets Godkendelse af Afholdelse af **Mellemskole- og Real-eksamen** ved Borgerskolen i Christiansgade.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 752—1937). Indstilling fra Sygehusudvalget om Opslag af Stillingen som **Overlæge** ved Kommunehospitalets medicinske Afdeling.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»I Anledning af, at der fra 1. September 1938 at regne er meddelt Overlægen ved Kommunehospitalets medicinske Afdeling Afsked fra sin Stilling, har man i Forstaaelse med Sygehusudvalget ført Forhandling med Den almindelige danske Lægeforening angaaende Løn- og Pensionsvilkaarene for Stillingen ved dennes Nybesættelse.

Ved nævnte Forhandling enedes man om følgende Forslag, som man herved tillader sig at indstille til det ærede Byraads Godkendelse:

Stillingen lønnes med 1. Lønklasses Slutløn, f. T. 9600 Kr., plus Reguleringstillæg, f. T. 936 Kr.

Endvidere har Overlægen Ret til Lægehonorarerne for Enestuepatienter og udenbysboende Fællesstuepatienter, idet disse forudsætter at ville give Overlægen en Indtægt paa ikke under 11464 Kr. aarlig. Er dette noget Aar ikke Tilfældet, skal Beløbet suppleres op hertil ved et personligt Tillæg. Overstiger nævnte Indtægt 14464 Kr. aarlig, vil en Del af det overskydende Beløb være at afgive til Kommunen, hvormed der i saa Fald vil være at optage Forhandling med Lægeforeningen.

Kun den regulativmæssige, faste Løn er pensionsgivende.

Overlægen har fri Konsultations-, men ikke Praksisret.

Saaframt Stillingen senere skulde blive forbundet med Docentur eller Professorat ved Aarhus Universitet, vil ca. Halvdelen af Honoraret herfor være at afgive til Kommunen, hvormed der dog til sin Tid vil være at optage Forhandling med Lægeforeningen.

Saaframt Stillingen besættes med en Læge, der er over 40 Aar ved Ansættelsen, ses der bort fra Bestemmelsen i Pensions-Regulativets § 1, Stk. 3.

Pensionsalderen regnes fra Ansættelsesdagen. Endvidere gives der ved Ansættelsen den paagældende Lejlighed til at forøge sin Pensionsalder, saaledes at 28 Aars Pensions-

alder kan opnaas ved det fyldte 65. Aar, mod at betale Pensionsfondsbidrag 5 % p. A. af 9600 Kr. for det Tidsrum, hvormed Pensionsalderen forøges.»

Stecher Christensen forelagde Indstillingen. Den kirurgiske Overlæge var sikret 25000 Kr., og naar det her var noget mindre, skyldtes det ikke en Underkendelse af Medicinerne i Forhold til Kirurgerne, men at Afdelingen var noget mindre end den kirurgiske. Man var selvfølgelig interesseret i at faa de dygtigste og bedste Folk til at søge Stillingen.

Kai Blicher syntes, at Indstillingen var noget uheldigt formet. Meningen var vel, at selv om Tillæget skulde stige, er Indtægtsgrænsen stadig 22000 Kr.

Stecher Christensen svarede, at Maximum paa 22000 Kr. var fastsat paa Basis af det nuværende Dyrtidstillæg paa 936 Kr., og skulde Dyrtidstillæget stige yderligere, kunde Lønnen altsaa komme over 22000 Kr. Det var ganske det samme Forhold, som gjaldt for den kirurgiske Overlæge.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 3²⁰—1937). **Efterbevilling** af Overskridelser i Vandværkets Regnskab.

Overgik til 2. Behandling.

6. (J. Nr. 3³¹—1937). **Efterbevilling** af Overskridelser i Begravelsesvæsenets Regnskab.

Overgik til 2. Behandling.

7. (J. Nr. 3¹⁹—1937). **Efterbevilling** af Overskridelser i Socialvæsenets Regnskab.

J. R. Fanger pegede paa, at Socialudvalget mødte med en Overskridelse paa 676000 Kr. Det var ikke første Gang, det skete, og efter alt at skønne vilde det ikke blive mindre i nuværende

Regnskabsaar. Det syntes at være blevet en kedelig Vane med disse Overskridelser, og det kunde tyde paa, at Udvalgsformanden og Embedsmændene havde faaet deres Samvittighed noget sløvet, saa de blæste ad alle Budgetter og brugte, hvad de havde Lyst til. Taleren havde som tidligere Medlem af Lønudvalget set, at de forskellige Udvalg ved Ansættelse af Folk havde anmodet om Forhandling med Lønudvalget derom, medens Socialudvalget blot sendte Meddelelse om, at den og den var ansat. Det var vel umuligt for Socialudvalget helt at undgaa Udgifter til Repræsentation, men de burde i hvert Fald være særlig smaa i dette Udvalg, hvis Opgave det var at administrere Hjælpen til de daarligst stillede, og saa var disse Udgifter tværtimod særlig store. I Indstillingen stod som Motivering for en Overskridelse, at Budgetudvalget havde sat Posten 100000 Kr. ned, da Budgettet blev lagt. Men den nævnte Post var kun overskredet med 43000 Kr., saa de 57000 Kr. maatte have en anden Motivering. Af andre Ting kunde nævnes, at Lønningskontoen var overskredet med 23000 Kr., det samme gjaldt Kontiene for Vedligeholdelse, Rengøring o. s. v., saa næsten alle Administrationsposter var overskredet. Selv om et stort Beløb skyldtes Sociallovens Forandringer, var der faktisk meget store Overskridelser derudover, og det paa Trods af alle de Arbejder, der var sat i Gang fra Kommunens Side. Taleren havde ikke nævnt noget om selve Understøttelserne og skulde ikke kritisere disse, men det saa alligevel mærkeligt ud, at en Post som Tandlæge-regninger, der var budgetteret til 17000 Kr., havde kostet 28000 Kr. Naar Folk ellers skulde have nye Tænder, maatte de vente, til de fik Raad

dertil, men det syntes ikke at være Tilfældet her. Det var maaske ikke let at holde igen m. H. t. Understøttelserne, men de af Taleren nævnte Ting var rene Administrationsposter. Det syntes, som om Socialudvalget eller maaske dets Embedsmænd manglede Forudsætninger for at administrere deres Budget. Udvalget havde sin Formand siddende paa Kontoret og spille Generaldirektør; Taleren vilde henstille til Flertallet i Byraadet snarest at fjerne denne Formand, som ikke syntes at have Forstand paa at lede Administrationen, og erstatter ham med en anden eller ogsaa lader Embedsmændene faa det fulde Ansvar.

Borgmesteren henviste til Udvalgets Bemærkninger til Overskridelserne. Det kunde ikke nægtes, at Budgetudvalget havde Andel i Nedskæringen paa 100000 Kr., og de ændrede Regler for mellemkommunal Refusion havde bevirket et Mindretilskud paa 300000 Kr.; derfor maatte de 400000 Kr. trækkes fra Overskridelserne som nærmest Socialudvalget uvedkommende. Den virkelige Overskridelse blev derved ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og en Del af disse Udgifter var Udvalget heller ikke Herre over. Angaaende Spørgsmaalet om at udskifte Formanden for Udvalget, vilde Taleren hen vise til, at der siden sidste Byraadsvalg havde været Enighed i Udvalget om alle de Sager, der havde foreligget, hvor der krævedes $\frac{2}{3}$ Majoritet i Byraadet; men hvis man ønskede dette Spørgsmaal drøftet, kunde der jo forhandles derom i Grupperne, og Byraadet kunde saa senere komme tilbage dertil.

J. R. Fanger fastholdt, at den Post, som blev nedskrevet med 100000 Kr., var kun overskredet med 43000 Kr., saa de 57000 Kr. kunde ikke medregnes her. Taleren havde ikke kritiseret Understøttelserne, men kun selve Administrations-

udgifterne, og det maatte siges, at enten havde Socialvæsenet ikke Forstand paa at lægge et Budget, eller ogsaa manglede det Evne til at administrere.

Thomas Christensen gjorde opmærksom paa, at Byraadet havde vedtaget visse Lønforhøjelser, som spillede ind her, og Vedligeholdelsesudgifterne var steget paa Grund af Materialernes Prisstigning; men den reelle Stigning skyldtes Tilgangen af Aldersrentenydere og langvarigt Arbejdsløse. Taleren vilde give Hr. Fanger Ret i, at Repræsentationsudgifternes Stigning kunde kritiseres; det var det samme, uom man bebrejdede den gamle Hjælpekasse, og paa dette Punkt burde der spares. Men ellers maatte man ikke gaa ud paa at spare Penge paa dette Budget, naar der ikke kunde sættes Arbejder i Gang i Stedet for Understøttelse.

J. R. Fanger hævdede, at Vedligeholdelsen af en Bygning kunde ske paa forskellige Maader, og hvis der ikke var Penge dertil, maatte det vente til næste Aar. Naar Lønningskontoen var overskredet med 23000 Kr., saa var Budgettet enten lagt forkert, eller ogsaa var der administreret galt. Hvis det gik saaledes paa andre Budgetter, vilde Kommunens Økonomi være fuldstændig ødelagt. Heldigvis var der Overskud andre Steder, saa Regnskabet nogenlunde kunde balancere, men noget Overskud blev der næppe, for Socialvæsenet slugte det hele.

Stecher Christensen bemærkede, at det var en aarlig tilbagevendende Begivenhed med denne Kritik af Socialudvalgets Budget. Det var naturligvis kedeligt med saa store Overskridelser, og man maatte tilstræbe at holde Budgetterne. Af Overskridelserne var de 400000 Kr. dog nær-

mest Socialudvalget uvedkommende. Det var ikke let at administrere et Budget, hvor man kun havde Udgifter og ingen Indtægter, og at udskyde Reparationer o. lign. kunde kun gaa til en Tid. Taleren havde ikke noget mod, at Udvalget faar en Henstilling om at udskyde nogle Poster for ikke at faa Overskridelser derpaa. Men en hel Del af Udgifterne havde sin naturlige Forklaring, og de skyldtes næppe Ødselhed eller daarlig Administration. Naar Hr. Fanger kritiserede den Stilling, som Udvalgets Formand havde, saa var det en Ordning, som hele Byraadet havde været indforstaaet med, og den samme Ordning havde man jo i andre Byer. Nu var Formanden ikke til Stede, og Taleren vilde da sige, at Socialudvalget sikkert paa forsvarlig Maade tilstræber at holde Udgifterne saa langt nede som muligt uden dog at skære ned paa Understøttelserne. Men alt andet maatte selvfølgelig begrænses, og kunde der rettes et eller andet her, vilde alle sikkert gerne være med dertil.

Hans Madsen forstod ikke rigtig denne Diskussion, men det kunde se ud, som om der hvert Aar skulde slaas politisk Mønt paa dette Spørgsmaal. Her stod den konservative Ordfører og kritiserede det sociale Udvalg; men hvorfor fik Gruppens Medlemmer i Udvalget ikke Besked om at paatale Tingene paa rette Sted og øve deres Kritik i Udvalget? Det var en lidt uanstændig Fremgangsmaade, og noget saadant fandt ikke Sted overfor andre Udvalg. Forud for sidste Byraadsvalg havde de Konservative en forfærdelig dygtig Mand i Udvalget, men han fik nok af Arbejdet i Løbet af 3 Maaneder, saa forsvandt han igen. Hvis Arbejdet var saa besværligt, var det for letkøbt, at d'Herrer hvert Aar skal staa

op og kritisere, naar deres egne Medlemmer i Udvalget ikke havde fremført disse Ting. Det var politisk set ganske meningsløst at udnytte det paa den Maade, saa maatte de sige til deres Udvalgsmedlemmer, at de skal indtage den eller den Stilling i Udvalget, saa man kunde blive fri for den Bagsnak her hvert Aar.

J. R. Fanger spurgte, om Hans Madsen mente, at man ganske rolig skulde finde sig i Overskridelser paa 676000 Kr. uden at protestere derimod. De Konservative havde nok Udvalgsmedlemmer, men de skulde ikke sidde i Administrationen, og selv om de var nok saa dygtige, kunde de ikke have Overblik over alle de enkelte Konti. Hvis man ikke havde haft denne Formand siddende paa Kontoret og træffe en Mængde Afgørelser, før det kommer til Udvalget, skulde Taleren ikke have undladt at rette Kritikken mod Embedsmændene.

Hans Madsen svarede, at Fanger skulde ikke forflygtige Ansvar, for det var en Kendsgerning, at de konservative Udvalgsmedlemmer var gaaet med til det, som de konservative Ordførere kritiserede i Byraadssalen, og en saadan Fremgangsmaade kunde ikke forsvares. D'Herrer maatte føre deres Politik i Byraadet ligesom i Udvalget; man kunde ikke baade det ene og det andet.

Borgmesteren udtalte, at det altid var lovligt at kritisere en Overskridelse; men man maatte stadig erindre, at der her var en Mængde Poster, som Udvalget slet ikke var Herre over, og som det derfor ikke kunde begrænse; det gjaldt f. Eks. Udgiften til smitsomme Sygdomme og venerisk syge. Socialudvalget havde jo Hovedansvaret for Overskridelserne, men de fleste af

Medlemmerne var nye i Arbejdet, og dem kunde man ikke godt falde over straks. Men der kunde jo tales nærmere derom ved Budgetbehandlingen, og foreløbig ændredes der jo ikke noget ved Overskridelserne.

Kai Blicher vilde dog gøre opmærksom paa, at Udgiften til smitsomme Sygdomme og venerisk syge fuldtud refunderes af Staten.

Sagen overgik til 2. Behandling.

8. (J. Nr. 740—1937). Andragende om Udbetaling af Tilskud til **K. F. U. M.'s sociale Arbejde.**

Det paa Konto 25 opførte Beløb bevilgedes.

9. (J. Nr. 758—1937). Indstilling om, at de resterende Arbejder ved Idrætsanlægget i Riisvangen søges anerkendt som **Ungdomsarbejde.**

Udgiften var anslaaet til 44200 Kr., hvoraf Staten yder 24500 Kr., og Kommunens Udgift bliver derefter 19700 Kr.

Borgmesteren oplyste, at det var en Fortsættelse af Arbejdet ved Fodboldbanerne, idet der maatte en Regulering og Afvanding til.

Stecher Christensen pegede paa, at der i Indstillingen stod en Bemærkning om, at disse Baner skal administreres af Aarhus Idræts-park. Taleren vilde tage Forbehold herimod; det var et Forhold, som Byraadet til sin Tid maatte tage Bestemmelse om.

Borgmesteren svarede, at man kunde komme tilbage til dette Spørgsmaal, naar Banerne var færdige.

Indstillingen vedtoges.
